

סוכה שחמטה מרובה מצלטה

(מסכת סוכה שיעור ב)

1.

משנה ב.

"משנה כב. עד "המעובה

"גמרא כב: מ"ושצילתה מרובה" עד "מעובה

"רש"י כב: ד"ה "כאן", וד"ה "כזוזא

"תוספות כב: ד"ה "כאן", וד"ה "כזוזא

"גמרא עירובין טו: מ"איתמר פרוץ" עד "תנן ולא", ומ"ת"ש המקרה" עד "והא אפשר

2.

"רש"י ב. "ושחמטה

ר"ן י: בדפי הרי"ף ד"ה "גמ' אמר רב פפא" עד "ולרב הונא בריה דרב יהושע

(ג) נראה דמילה זו מיוחדת.

ד' א מ"י פ"ה מלכות
 טובה הלכה יט ב סג
 עשין מג טו"ע א"ח ס'
 מרגל עקיף ד:
 ו ב ג ד מ"י שס הלכה
 כא טו"ע שס עקיף ה:
 ז ה ו מ"י פ"ו מל'
 טומאת מת הל' ו:

לעזי רעט"י

שולבי"א (שולבי"ש).
קרשים (שבין קורה לקורה,
ובהם עשרה החקרה).
טרי"ח. קורות הגג.

מוסף רש"י

קורה הירצאה. למסד
המבוי ותחתיו על קורה
פסח המבוי מיתול לכותל
חו לינה מגעש לשני
המסלול (לעיר י"ב).

בר המאהיל על א
(דממממ)

לרקוד הכל טמא. אם היו
הקורות העליונות רחבות
בשכר
התחתונות נתנו כנגד
הקורות של עליית כנגד
הקורות שבו קורות בהן,
טומאה תחת אחת מהן,
תחת הקורות התחתונות,
הקורות כלו טמא, אם
הקורות של מפתחות
שחוריו עליונות נתונות
הקורות שבו קורות בהן,
וכשחוריו על כל קצת
מאחרי על הכל. ונני
עלה בחספא, חספא
מפושט ברייחא, כמה
דברים אמורים בזמן שיש
בהן קורות טפה, והקורות
פוחת טפה, והקורות
העליונות כנגד הפותח
טפה, טומאה תחת אחת
מהן הכל טמא. אבל אם
הקורות טמא וכל בניהן פוחת
טפה, טומאה תחתיהן
טפה (תחתיהן) טמא, בניהן
ועל בניהן טמא. חספא
ש"כ ש"כ בקורה טפה אמרין
אין קורות
בטוב ר"י, אין קורות
בזכר אמינין. וכן
משוכה אם ש"כ בנגה טפה,
ו"י ש"כ ש"כ יורד חספא
אין זמ' טפסין, אמרין

יבא דליכא טפח

אמרין חבטו רמי, ודהניא
בעיורבין פרק מבוי קורה
הוצאה מכותל זה ואינה
נוגעת בכותל כו', עד

